

LBRIS

We know
books

*SCRIERI PENTRU COPII,
DE LA BUNICA*

3.

VICTORIA FURCOIU

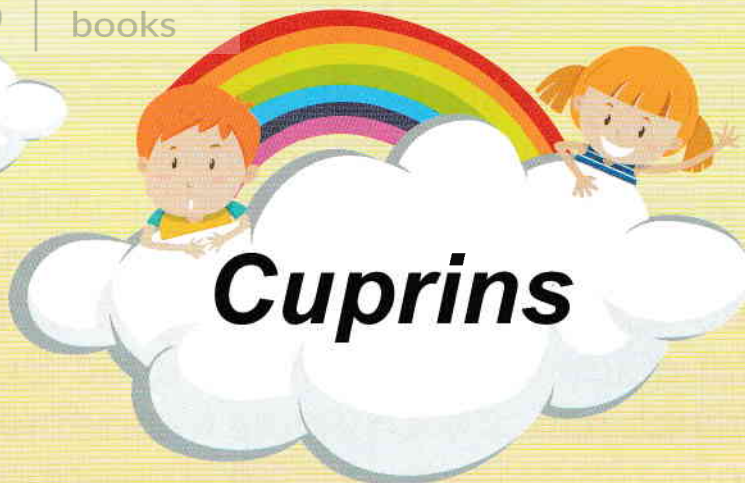
POVEȘTI DIN CURTEA BUNICILOR

Ediția a V-a, revizuită și adăugită

Editura Arco Iris Brașov

2024

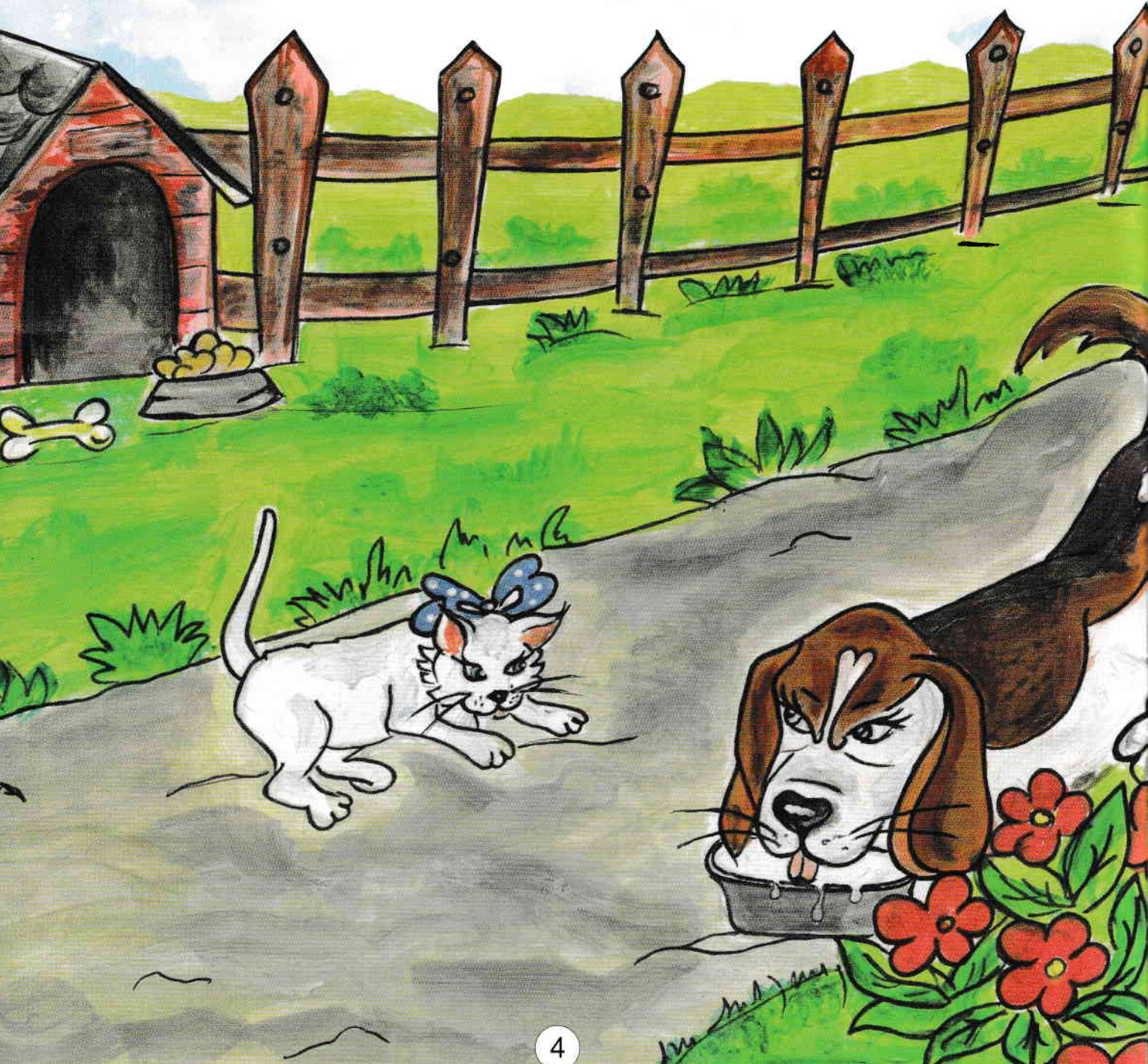

Cuprins

- 1 PISICUȚA CUȚA 4
- 2 LUȘA CĂȚELUȘA 6
- 3 MARISA ȘI CĂȚELUȘA MAIDANEZĂ 8
- 4 POVESTE CU CIREȘE, GRAURI ȘI COȚOFENE .. 13
- 5 CÂINELE ȘI PISICA 18
- 6 GÂȘTELE BUNICII 22
- 7 PISOIUL ȘI ȘORICELUL 26
- 8 O BIBILICĂ ISTEATĂ 33
- 9 POVESTEA UNUI OM DE ZĂPADĂ 35
- 10 O DISCUȚIE APRINSĂ 38
- 11 POVESTEA CĂȚELULUI CU TREI NUME 40

Hai să facem cunoștință cu un animăluț drăguț din curte - o pisicuță. Să auzim ce-are de spus!

„Eu, pisicuța Cuța, sunt într-o dilemă! Să spun, să nu spun, dar am o problemă: un cățel din curte, Roni, mă stresează, că-mi tot bea lăpticul! Mă terorizează! Și-aseară, la cină, iarăși mi-a mâncat tot din farfurie, mârâind ciudat! Eu, manierată, nici nu l-am scuipat, nici cu vreo lăbuță n-am amenințat. El are mereu lângă cușca sa oase de rezervă și ce-o mai avea, iar eu stau flămândă, căci mâncarea mea o consumă dânsul! E corect așa?

Dar am o idee cum să-i vin de hac! Să-și schimbe năravul, știți ce vreau să-i fac? Când o să adoarmă la prânz mâncăciosul, o să mă apropii, pâș-pâș, să-i iau osul! Știu că nu-i ușor, însă mă gândesc că-n felul acesta, poate-l lecuiesc! După ce-o să vadă și el că e rău când se-nfruptă altul cu dejunul său, n-o să mai râvnească și la ce e-al meu.

Însă pentru asta, ca să îndrăznesc, trebuie, desigur, puțin să mai cresc! Să încerc acum? Nu mă hazardez! Până va fi timpul, doar mai exersez! V-aș ruga, ca planul meu să reușească, să îmi țineți pumnii, să nu se trezească!”

Iar ce-o să se-ntâmpile, o să aflați poate în altă poveste, tot aici în carte. Curioși fiind, să citim pe rând poveștile toate!

A trăit în curte-odată, mai demult, o cățelușă, Lușa, foarte răsfățată (Husky), tare jucăușă. Într-o zi, îi veni în minte să se întrecă în joacă, într-un țarc al lor, cu puii! Vaai! Ce a putut să facă! Fiind atât de poznașă, a început, fără frică, pe pui să îi fugărească, prefăcându-se că-i mușcă.

E greu de închipuit că, din astfel de ntâmplare, ar rămâne liniștit, nevătămat, fiecare. Dimpotrivă, ce-a urmat e ușor de înțeles. Pentru ea, chiar amuzant, pentru pui, un mare stres!

Auzind din casă zgomot și țipete la poiată, bunica fugi și-acolo... rămase stupefiată!

Puii, câțiva în picioare, fugăriți și speriați, alții, „cerând îndurare”, întinși pe jos, leșinați!

Ea, văzându-se certată, se uita întrebătoare: „Ce? Doar m-am jucat cu puii, sunt toți la numărătoare!”

Ce să-i faci? În felul ei, avea un pic de dreptate. Găsind poarta descuiată la pui, a vrut să se joace!

